

Sygn. akt VI Ga 267/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus – Rząsa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: A. W.

przeciwko : R. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt V GC 199/13 upr

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego R. K. na rzecz powódki A. W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 267/13

UZASADNIENIE

Powódka A. W., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) w M. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w M. kwoty 1.476,00 zł z odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 2.07.2012r. zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług księgowych, której przedmiotem było prowadzenie przez powódkę dla pozwanego podatkowej księgi przychodów i rozchodów, sporządzanie deklaracji podatkowych oraz deklaracji ZUS. Pozwany w dniu 16.11.2012r. wypowiedział powódce umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego na 3 miesiące. Powódka na żądanie pozwanego wydała mu dokumentację zalegającą w jej biurze. Pozwany pisemnie poinformował powódkę, że zwalnia ją z ponoszenia odpowiedzialności za dokumenty księgowe oraz podatkowe w okresie wypowiedzenia. Powódka żąda zapłaty wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, stosownie do zawartej przez strony umowy.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Przyznał, że łączyła go z powódką umowa z dnia 2.07.2012r. oraz przyznał, że pismem z 16.11.2012. wypowiedział powódce umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia gdyż był niezadowolony z jakości świadczonych przez nią usług. Pozwany przyznał, że chciał wypłacić powódce wynagrodzenie za okres wypowiedzenia ale ta przysłała mu faktury za świadczenie usług księgowych gdy tymczasem w czasie wypowiedzenia nie świadczyła żadnych usług księgowych.

Powódka podtrzymała żądanie pozwu przyznając, że na fakturach doręczonych pozwanemu wskazała jako podstawę zapłaty za usługi księgowe. Nie zmienia to jednak faktu, że takie faktury były pozwanemu wystawiane zawsze, a okres wypowiedzenia jest nadal okresem zobowiązaniowym, pomimo zwolnienia z obowiązku świadczenia usług. Podniosła, że pozwany miał świadomość obowiązku zapłaty a zakwestionowanych faktur nigdy powódce nie zwrócił i nie wzywał do ich korekty.

Wyrokiem z dnia 6.09.2013r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu Wydział V Gospodarczy zasądził od pozwanego na rzecz powódki w całości dochodzoną kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Sąd Rejonowy stwierdził, że fakt iż strony łączyła umowa o świadczenie usług księgowych z dnia 02.07.2012r. był bezsporny. Pozwany nie kwestionował również wypowiedzenia w dniu 16.11.2012r., powyższej umowy powódce z zachowaniem okresu wypowiedzenia wskazanego w § 7 ust. 1 umowy.

W procesie powódka domagała się od pozwanego kwoty 1.476,00 zł tytułem wynagrodzenia w okresie wypowiedzenia, a pozwany argumentował, że faktur na tą okoliczność nie otrzymał zaś w okresie wypowiedzenia zwolnił powódkę z obowiązku świadczenia usług księgowych.

Sąd Rejonowy przyjął, iż nie ulega żadnej wątpliwości, że w okresie wypowiedzenia należy się powódce od pozwanego wynagrodzenie. Okoliczność powyższą przyznał pozwany w sprzeciwie. Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że powódka, zgodnie z żądaniem pozwanego w okresie wypowiedzenia faktycznie nie świadczyła żadnych usług księgowych. Okoliczność ta bowiem nie zwalniała pozwanego od wypłaty powódce należności ustalonych we wiążącej strony umowie. Dlatego też Sąd Rejonowy na podstawie art. 750 w związku z art. 735 zasądził od pozwanego na rzecz powódki dochodzoną pozvem kwotę wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

We wniesionej od powyższego wyroku apelacji pozwany zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że miał obowiązek zapłaty kwoty dochodzonej pozvem na podstawie faktur wystawionych przez powódkę. Zarzucił, że powódka nie miała podstaw do wystawienia załączonych do pozwu faktur ponieważ nie stwierdzały one zdarzenia gospodarczego w nich wskazanego a to wobec nieświadczenia przez powódkę usług na rzecz pozwanego w okresie, za który wystawiła faktury. Były to więc tzw. „faktury puste” a ponadto naruszały przepisy wynikające z ustawy o podatku od towarów i usług, a także przepisy Kodeksu Karnego Skarbowego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wniósł również o uwzględnienie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest fakt, że strony łączyła umowa z 2.07.2012r. o świadczenie usług księgowych. Bezspornym jest również to, że w § 7 ust. 1 strony przewidziały, że umowa może zostać wypowiedziana przez każdą ze stron z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, w formie pisemnej ze skutkiem na koniec miesiąca. Pismem z dnia 16.11.2012r. pozwany wypowiedział powódce umowę z 2.07.2012r. z zachowaniem okresu wypowiedzenia wskazanego w § 7 pkt 1 umowy. Oświadczył również, że na swoje żądanie otrzymał od powódki dokumenty księgowe oraz podatkowe, a także poinformował powódkę, że w czasie trwania wypowiedzenia zwalnia ją z obowiązku ponoszenia odpowiedzialności za dokumenty księgowe oraz podatkowe swojej firmy.

Mając na uwadze powyższe zasadnie wskazał Sąd Rejonowy, że strony łączyła umowa zlecenia. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w okresie wypowiedzenia powódce należy się wynagrodzenie objęte umową. W umowie strony przewidziały, że jest to wynagrodzenie za wykonywanie usług księgowych. Fakt, że powódka na żądanie pozwanego

faktycznie usług księgowych w okresie wypowiedzenia nie wykonywała, nie ma żadnego znaczenia dla zasadności zgłoszonego w procesie roszczenia. Umowa łącząca strony była umową starannego działania a nie umową rezultatu, stąd też powódka pozostawała w okresie wypowiedzenia w gotowości do świadczenia usług objętych umową, a jedynie wolą pozwanego było aby usług tych w okresie wypowiedzenia nie wykonywała. Strony przewidziały w umowie okres wypowiedzenia, za który bez wątplenia powódce należy się wynagrodzenie i przyznał to sam pozwany w sprzeciwie. Nie może być to więc wynagrodzenie inne niż określone w umowie chociaż niewątpliwie należy się za okres objęty wypowiedzeniem. Zaznaczenie tego jednak w fakturze pozostaje bez znaczenia dla zasadności roszczenia.

W tym stanie rzeczy apelacja pozwanego jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc